

KAMNISKI OBČAN

GLASILO SZDL
OBČINE KAMNIK

LETO VIII/1969 — št. 5
MAJ — CENA 50 S din

Bodoči razvoj trgovine v naši občini

Odgovarja predsednik občinske skupščine Vinko Gobec

**OBCANI Z ZADOVOLJSTVOM SPREMLJAJO IZBOLJ-
SANJE TRGOVINE, SAJ IMAJO VRSTO NOVIH LO-
KALOV, NEKATERI PA SO OBNOVLJENI. KAKSNA
JE, ČE LAHKO TAKO REČEMO, OBČINSKA POLI-
TIKA DO TRGOVINE NASPLOH?**

V letu 1967 in 1968 smo obnovili vrsto starih lokalov in odprli nove lokale v blokih. Menim, da je vzrok predvsem v spremenjeni politiki vodstva trgovskega podjetja »Kočna« Kamnik do razvoja trgovine in stalnega pritiska skupščine občine Kamnik, češ da v trgovini, gostinstvu in turizmu izrazito zaostajamo. Ta ugotovitev pa ni prišla v letu 1967 do izraza samo zaradi izpremenjenega vodstva v skupščini, temveč tudi, ker menimo, da so v 1966. in 1967. letu bili dani osnovni pogoji za razvoj industrije, ki ustvarja kupno moč, ki zahteva intenzivnejše vlaganje ravno v trgovino, gostinstvo in turizem. Seveda je gospodarska in družbena reforma trgovino ovrednotila kot pomembno gospodarsko panogo, kar pred tem ni bilo.

Kot predsednik skupščine občine menim, da sta dve ekonomski dejstvi za skupščino občine Kamnik nesporemljivi:

1. monopol občinskega trgovskega podjetja in
2. trgovino v občini atomizirati tako, da bi bila občina brez lastnega trgovskega podjetja.

S tem, ko smo v letu 1967 odprli občinsko mejo in omogočili drugim trgovskim podjetjem, ki so zainteresirana za gradnjo v Kamniku, smo vzbudili z investicijskim vlaganjem dvojni interes:

1. interes lastnega trgovskega podjetja po večjih vlaganjih v obnovo in modernizacijo, kar jim je v dveh letih uspelo in lahko trgovskemu podjetju »Kočna« Kamnik samo čestitamo;

2. zunanja trgovska podjetja bodo vplivala na to, da se bodo cene izravnale in da bo največjo korist od tega imel potrošnik, hkrati pa tudi skupščina občine Kamnik, ker bo večji priliv prometnega davka, ki bi se v nasprotnem primeru odlival v večje trgovske centre;

3. zunanji videz, urejenost, večje število specializiranih lokalov daje mestu lepšo podobo in mu omogoča nadaljnji razvoj.

Skupščina občine Kamnik je v celoti podprla tako politiko. Rezultat tega je, da so ob sicer močni kritiki posameznikov odprli lokal podjetja iz Križevcev in podjetja Sumi Ljubljana in da gradi večje trgovske prostore Metalka iz Ljubljane.

Menim, da bo tako naša industrija nabavljala material za svojo tehnologijo v Kamniku in ne tako kot sedaj v vseh večjih trgovskih centrih Slovenije. Hkrati pa bo v Kamniku ostal tudi prometni davek, s tem povečani dohodek proračuna, s povečanimi sredstvi pa bodo lahko hitreje zadovoljili številne želje Kamničanov.

Skupščina občine Kamnik je v primeru interesa domačega trgovskega podjetja in

podjetja od drugod za adaptacijo kakega lokala upoštevala tudi časovno investicijsko dograditev. Če je čas našega trgovskega podjetja pri investiciji krajši, smo zainteresirani, da investicijo prevzame naše trgovsko podjetje, sicer pa tisti, ki bo hitreje zadovoljil praznino, ki jo imamo ne samo v Kamniku glede trgovin, ampak v celi občini, zlasti v Mostah, Šmarci, Stranjah in celotni Tuhinjski dolini. V krajevnih skupnostih, kjer je potrebna gradnja trgovin, se lahko dogovarjajo s katerikoli trgovskim podjetjem.

Z novim zazidalnim načrtom je predvidena gradnja večje trgovske hiše na Bakovniku in ob Jenkovi ulici. Kdo bo gradil omenjene trgovine, je odvisno od interesa, ki ga kažejo sedaj Mercator Ljubljana, naše trgovsko podjetje, Živila Kranj in Prehrana Ljubljana.

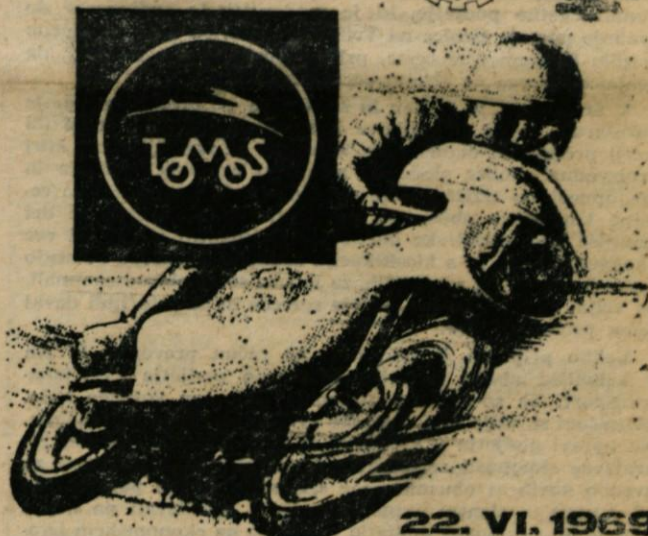
Politika skupščine občine Kamnik do trgovine ustreza današnjemu družbeno-ekonomskemu razvoju. Osebo želim, da na tem področju dosežemo čimvečjo dinamiko zaradi zaostajanja te panoge gospodarstva. Če primerjamo podatke, da je trgovina, gostinstvo in turizem pred leti v celotnem dohodku občine participirala le s 7–8 %, potem ugotavljamo napredek in pričakujemo, da bo v letu 1969 ta participacija 14 %.

Ekonomske zakonitosti razvitih področij kažejo, da je delež industrije v celotnem dohodku sicer primeren, vendar se mu z velikim odstotkom približuje promet, turizem, gostinstvo in trgovina. To so karakteristike razvitih področij, med kakršno spada tudi občina Kamnik. Zato mora biti politika trgovine takšna, da bo omogočila realizacijo postavljenih ekonomskih načel.

Nagrada Kamnika 1969

Letos v Kamniku vsa svetovna elita

22. junija letos bo na že znani kamniški progi mednarodna motociklistična dirka za nagrado Kamnika. Ta dirka bo v Kamniku 21. po vrsti, na tej progi bo devetlet, medtem ko bo drugič z mednarodno udeležbo. Lani, na prvi mednarodni dirki je nastopilo preko 90 tekmovalcev iz dvanajstih držav, medtem ko se je za letošnje tekmovalce prijavilo že nad 150 dirkačev iz 19 držav, čeprav rok za prijave še ni zaključen. Ker pa večina tekmovalcev starta v več kategorijah, je po prijavah najavljeno že 300 startov. Vendar po predpisih mednarodne organizacije FIM ne bo moč spustiti na progo vseh prijavljenih, ampak bo imel organizator možnost izbrati med najboljšimi. Vsekakor bodo med bogato izbiro prišli v poštev najboljši in priznani tekmovalci, ki se potegujejo za točke na svetovnih in evropskih prvenstvih. Med njimi so tudi tisti, ki so lani na naši 2 km dolgi tekmovalni progi dosegli najboljše čase v posameznih kategorijah. Tako bomo prav gotovo videli na naši progi Italijana Bergamontija, ki drži rekord kamniške proge z lanskimi dirkami s povprečno hitrostjo 113,208 km/h, ing. Kriwaneka, Parlotija, Johna Dodda iz Avstralije, Svicarja Gyula Marsovskega, Novozelandske Keltha Turnerja na povsem novem Linto stroju, Molloya, Francoza Reneja Gullija ... med njimi pa se bodo prav gotovo borili za čimboljše uvrstitve tudi priznani jugoslovanski tekmovalci. Naj omenimo domačina Janka Stefeta in Koprčana Adrijana Bernetiča na novih Tomosovih motorjih D-6 GP, prikolničarja Norberta Salobirja s sovozačem Petrom Seljakom. Med zanimivostmi letošnje dirke velja omeniti, da so se prvič prijavili tekmovalci iz Madžarske, Čehoslovaške, SZ in Nove Zelandije, poleg njih pa bodo vozili še Avstralci, Avstrijci, Italijani, (Nadaljevanje na zadnji strani)

NAGRADA KAMNIKA 1969

Seja občinske konference ZK Volitve — samo- upravni dogovor

Občinska konferenca ZK je pred dnevi razpravljala o poteku letošnjih skupščinskih volitev. Ugotovila je, da so rezultati volitev in vse priprave na volitve pokazale, da volitve postajajo vedno bolj samoupravni dogovor občanov v predstavnih organih. Kljub časovni stiski so vse družbenopolitične organizacije posvetile veliko

skrb tako vsebinskim in kadrovskim kot organizacijskim pripravam na volitve. Seveda bo treba vse oblike priprav na volitve, zlasti evidentiranje možnih kandidatov in postopek na kandidacijskih konferencah, ki smo jih letos prvič uvedli, še izpopolniti. Določene izpopolnitve pa zahteva tudi volilni sistem.

Ob jubileju ZKJ — voditeljice in učiteljice našega ljudstva

Objavljamo nekaj prispevkov, ki so jih ob letošnji 50-letnici ZKJ napisali kamniški gimnazijci

Poslušala sem ga. In čutila, da mu moram pritrditi; ne kot človeku, ki je že postal legenda, kot človeku, ki mu zaupam in ga cenim zaradi njegove odkrite, pa četudi včasih ostre, zelo ostre, a objektivne besede.

Tovariš Tito je pojem naše KPJ, njen edini snovatelj in še danes njen vodja. Občudovala sem ga — vso njegovo mladostno vnetost in polet.

Vedno nam je bil in bo svetel vzor nepopustljivosti in načelne pripadnosti ideji Marxa, Lenina, ideji revolucije in povojne graditve, ideji naše specifične poti v socializmu. Tudi v tistih kritičnih trenutkih, ko del mladine ni videl svojega smotra v delu KPJ, ko se članstvo ZKJ ni in ni moglo pomladiti, ko so nekateri na partijo gledali z omalovažujočimi očmi,

oslepljeni z zahodnjaškimi idejami o brezmejni svobodi, oslepljeni z zahodnjaškim načinom življenja, tudi tedaj se je tovariš Tito postavil na svoje stališče in z besedo in zgledom uspel pridobiti veliko število mladih za delo v ZKJ.

Poslušala sem ga in moje misli so spremljale razburkanost zgodovino delavskih gibanj, našo pot v socializmu, ki ni bila vedno lepa in gladka in takšna verjetno tudi ne bo. Da, socializem smo zgradili na žrtvah, na krvi; preveč je bilo, da bi se mogli tej svoji poti izneveriti, kot je nekdanji hotel Stalin, kot to hoče tudi današnja politika SZ in njena KP, ki ima vse druge partije za revizionistične in je pod krinko lažnega kontrarevizionizma opravila tudi skrajno neupravičeno zasedbo CSSR.

Poslušala sem ga in pred menoj je vstal Jerman iz Hlapcev, pred menoj je vstajal Kalander in drug za drugim so hodili veliki možje, ki so slutili svobodo, predvidevali novo, svobodno in demokratično ureditev, predvidevali pa tudi žrtve; vstajal je hlapec Jernej in s svojo brezmejno močjo, močjo enotnih, pa četudi maloštevilnih proletarcev napovedal boj svojem gospodarju, napovedal boj tujcem. Vsi so vstajali iz teme in se mu pridružili v boju za svetli simbol svobode, in vsi, ki so šli z njim, so verjeli vanjo.

Poslušala sem ga in videla mlade ljudi, ki so s pesmijo in veselo besedo na ustih gradili naše ceste, tovarne, gradili naš socializem; videla sem njihove razočarane obraze, ko so spoznali, da ni vse tako, kot so si predstavljali, kot so si želeli; nekateri so obupali, ne vsi; drugi so hoteli svetlemu simbolu naproti in vedeli, da za dežjem sonce pride, da za svobodo enakost, za bratstvo med narodi ni nobena žrtev preveč. Ti ljudje so postali legende, heroji za vse še danes zatirane narode v svetu. Naš človek, borec in revolucionar je postal idol samotnemu borcu na vietnamski fronti, četi partizanov v puščavi ZAR; vsem, ki se bore za svoje pravice, za svobodo.

Poslušala sem ga in vedela, čemu so mu sledili mnogi, čemu mu sledimo tudi mi.

Poslušala sem ga.

Anči Janežič,
3. a

Pol stoletja je minilo, kar je potihnil vihar prve svetovne vojne. Jugoslovanski narodi so se prvič združili v enotni državi in se osvobodili tujega jarma. Vendar je bila do dokončne nacionalne enakosti in svobode še dolga in težka pot.

Nova skupnost ni priznala vseh narodov in glavno be-

sedo je imela le srbska buržuazija; delavski razred pa je bil brezobzirno izkoriščen.

Tako je KPJ, ki se je takrat rodila iz najbolj trpinčenega razreda, začela boj za socialno enakost in enakopravnost narodov. Oblast je stranko surovo zatirala in ji prepovedala legalno delo. Vendar KP ni bila popolnoma enotna; zaradi tega je slabila njena moč in učinkovitost. V teh najbolj kritičnih trenutkih pa je vodstvo prevzel tovariš Tito, odpravil nesoglasja in združil organizacijo v enotno in močno delavsko stranko, ki je kljub velikemu terorju buržuazije vzgajala močne kadre in žela vse pomembnejše uspehe v delavskem in narodnem gibanju.

Komunistična partija je spoznala pravo pot in videla rešitev delavskega vprašanja v revoluciji in resnični ter enakopravni skupnosti vseh jugoslovanskih narodov. Kljub temu, da so KP v drugih deželah podcenjevale njen pomen, je vztrajno nadaljevala s svojim pravičnim bojem. Spoznala je novo nevarnost — fašistične imperialiste — in opozorila na njihovo agresijo. Vendar je tudi tu ostala osamljena v svojih pripravih.

Ko je spet vzplamtela vojna, je bila Partija edina, ki je lahko popeljala proletarsko ljudstvo v revolucijo in boj proti osvajalcem. Padale so neštene žrtve, toda pravica je zmagala in KPJ je prevzela oblast v svobodni domovini in pričela z obnovo porušene domovine. Prvič v zgodovini smo se jugoslovanski narodi združili v enotno, bratsko zvezo, v kateri ni izkoriščanja in kjer ima vso oblast delavski razred.

Vendar naša pot v socializmu ni bila po volji drugim narodom, posebno ne socialistični Sovjetski zvezi. Jugoslavija ni hotela sprejeti njene volje in zahtev, in je morala osamljena iskati svojo pot. Spet je ZKJ vodila naše ljudstvo in usmerjala gospodarski in politični razvoj.

Tako smo danes država, ki je najbolj demokratična in napredna, v kateri imamo vse enake pravice in dolžnosti. Poseben ugled pa uživamo zaradi pravičnega boja proti zatiranju pri mladih azijskih in afriških narodih, ki skušajo uresničiti svoj jutrišnji dan tako, kot smo to storili mi.

Petdeseta obletnica KPJ ne pomeni le dobe, v kateri se je borila in oblikovala naša KP, rodila revolucija in boj proti socialni in narodnostni neenakopravnosti ter še hujšemu zunanemu sovražniku; pomeni največji in najsvetlejši boj za našo domovino.

Pomeni nam veliko žrtev in bojov ter trpljenja in naj-

večastnejšo zmago — združitev v narodnostno in socialno enakopravni državi, kjer sami odločamo o svoji usodi in življenju.

Srečko Podbevšek,
3. b

Nekoč sta se rodila sredi revolucionarnega gibanja Marx in Engels, ki sta s svojimi hotenji razburila vso Evropo, kajti želela sta doseči cilje, ki si jih dotlej ni zastavil nihče. Želela sta, da bi lahko uresničila vse želje kmetov duše, da bi mu dala življenje, ki ga je zaslužil. Težka je bila njuna pot, a vendar — uspela sta.

Prav tako je bilo nekoč v naši državi. Tudi tu so se morali roditi ljudje, ki niso gledali le nase, pač pa so vso skrb posvetili družbi. Morali so začeti graditi novo državo. Tako so pred petdesetimi leti ustanovili KP, ki naj bi rešila težke socialne in nacionalne probleme nekdanje Jugoslavije. Takoj je začela z delom. V svojem hotenju niso hoteli njeni člani osramočeni odstopiti, bojevali so se za cilje, tiste lepe svetle cilje, pa čeprav so umirali po ječah. Začeli so graditi novo domovino; gradili so jo v času, ki je z vso težo pritiskal na duše revolucionarjev, a vendar so uspeli. Uspeli so, ker so morali uspeti. Zgradili so novo domovino.

Kaj pomeni boj KP nam? Veliko. A vendar se včasih sprašujem, kako more biti človek v svojih hotenjih tako močan, tako nesebičen, da čisto pozabi nase. In kaj pomeni graditev Jugoslavije svetu? KP je postavila temelje novi državi, drugačni od drugih socialističnih držav, zato je prišlo do nesoglasij med Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo. Tudi Češka je hotela po naših poteh in tudi vanjo se je morala vmešati Sovjetska zveza. Obtožujem svet, kakršen je danes. Člani KP so morali po tisočih stopnicah, ki so se vzpenjale pred njimi visoko in strmo, preden so dosegli cilje. A vendar: bili so požrtvovalni in vztrajni in dosegli so jih. Morali so preko stotine tovarišev, ki so obležali mrtvi, morali so gledati umiranje prijateljev po ječah, ljudi, ki so bili še v zadnjem trenutku življenja hrabri, tako hrabri, da jih je včasih hrabrost celo bolela.

Živim v svetu, ki vsak trenutek pričakuje novo vojno, a vendar imam zaupanje v človeštvo, v njegovo dobroto in duhovno lepoto.

Morda bo čez tisoč let vendarle nastopil nov svet, kjer ne bo bombardiranja in kjer ne bodo ljudje z otroki stali po cestah in prosili kruha, morda le košček. Prišel bo, nov in lep! Mora priti!

Marja Rode,
4. a

Odgovori na vprašanja občanov Vseh želja ni mogoče uresničiti

Na drugi seji občinske skupščine v novem mandatsnem obdobju so se odborniki najdlje zadržali pri odgovorih na vprašanja, ki so jih zastavili občani na zborih volivcev v letošnjem marcu. Strokovne službe občinske skupščine so pripravile odgovore na tista vprašanja, na katera niso odgovorili niti občinski odborniki niti občinski uslužbenci. Med problemi, ki smo jih izbrali, so predvsem tisti, ki so zanimivi za najširši krog občanov.

Na zborih v Tuhinjski dolini so vsi spraševali, zakaj poteka asfaltiranje ceste prepočasno. In trasi tuhinjske ceste dokončujejo vsa ureditvena dela skozi naselje Vrhoplje, ki je po obsegu del najtežji. Na tem odseku je bilo treba prestaviti kanalizacijo, vodovod in tudi odrezati ovinek pri gasilskem domu. Cestno podjetje, ki je moderniziralo tudi cesto do spodnje postaje žičnice na Veliko planino, bo letos dokončno uredilo 8 kilometrov ceste, pri tem pa moramo omeniti, da izvajalcem vsega ne bo mogoče plačati že letos.

V Smartnem, na Lokah in še drugod, so predvsem kmetje vpraševali, zakaj so njihove kmetije uvrščene v drugi ali tretji proizvodni okoliš? Vsa Slovenija je razdeljena na štiri proizvodne okoliše glede na možnosti obdelave, prodaje in dostopnosti do tržišča. V proizvodne okoliše so uvrščene celotne katastrske občine in ne le njihovi deli. Zato se del zemljišč iste katastrske občine ne da uvrstiti v dva ali več okolišev, pač pa se s klasifikacijo zemljišč v razrede določajo davčne osnove. Na zemljiščih, za katera so se občani zanimali, pa velja, da so uvrščena v nižje razrede in so zato tudi davki temu primerno nižji.

Veliko pripomb je bilo tudi na račun prevoza, ki jih v kamniški občini opravlja avtobusno podjetje Ljubljana-transport. Tu so večkrat pripombe na račun voznega reda. Motniciansi si želijo tudi delavsko avtobusno progo in podobno. Na upravi podjetja v Ljubljani so nam povedali, da naj jih krajevne skupnosti seznanijo s predlogi voznih redov ali za uvedbo novih avtobusnih prog sporočijo, koliko potnikov se bo v novo uvedenem avtobusu peljalo. Upoštevati pa bomo morali, da avtobusna podjetja poslujejo na ekonomskem izračunu ter, da avtobusa za manjše število potnikov ne bodo uvedli.

V mestu so se občani zanimali za nadaljnje širjenje obrtnega montažnega podjetja »Alprema«, ki prav letos namerava začeti graditi novo proizvodno halo. »Alprema« že sedaj leži v industrijski coni, njegovo širjenje je mogoče do šolskega centra. Ker je tako predvideno tudi v zazidalnem načrtu za to območje, njegove razširitve ni mogoče prepovedati. Se več, preselitev takega podjetja bi bila zelo draga in bi gotovo zavrla nadaljnji razvoj podjetja. Odločitev o širjenju »Alprema« je odvisna od organov samoupravljanja, ki se morajo zavedati, da je kljub možnosti širjenja do šolskega centra, njihov prostor omejen. Preselitev bo čez nekaj let še bolj boleča. Seveda pa je to odvisno od pravičnega programiranja razvoja podjetja.

Letos naj bi nadaljevali dela pri urejanju mesta. Sklad za urejanje in oddajanje mestnega zemljišča bo v juliju razpisal natečaj za oddajo zemljišč za gradnjo individualnih hišic na Bakovniku, ki jih bodo tudi predhodno komunalno uredili. Modernizirali bodo tudi Usnjarsko cesto, ki mestu nikakor ni v ponos. Tudi smrad, ki ga povzroča Tovarna usnja bo letos mnogo manjši, saj bodo uvedli tak tehnološki postopek, ki bo širjenje neprijetnega vonja v okolici močno zmanjšal. Letos bodo zasuli tudi del Mlinščice, delno uredili stadion v Mekinjah, otroška igrišča ob blokkih v Zapricah in opravili še druga dela.

T. J.

Novi sveti, komisije in upravni odbori skladov pri občinski skupščini

V Mekinjah pri Kamniku so začeli graditi športni stadion. Z delom so začeli mladinci in mladinke. Delovno akcijo je organizirala obč. konf. ZMS Kamnik

Delo krajevne skupnosti v Komendi

Krajevna skupnost Komenda je v času od 1. 5. 1968 do 31. 12. 1968 asfaltirala cesto Komenda—Mlaka. Račun je znašal 15.650.000 SD. Največji znesek je prispevala Lončarska zadruga. Prispevali so tudi občani vasi Gmajnica, Mlaka, Podboršt v zneskih 25.000 SD, 50.000, 100.000 in 300.000 SD na eno gospodinjstvo. Občinska skupščina Kamnik je prispevala 2 milijona 500 tisoč starih din, za kar gre vsa pohvala tov. predsedniku Vinku Gobcu. Cestno podjetje Ljubljana je prispevalo 2 milijona 400 tisoč starih dinarjev. Na cesti IV. reda, na Gmajnici, smo s prostovoljnim delom napravili nov prepust in izkopali nov odtočni kanal. S pro-

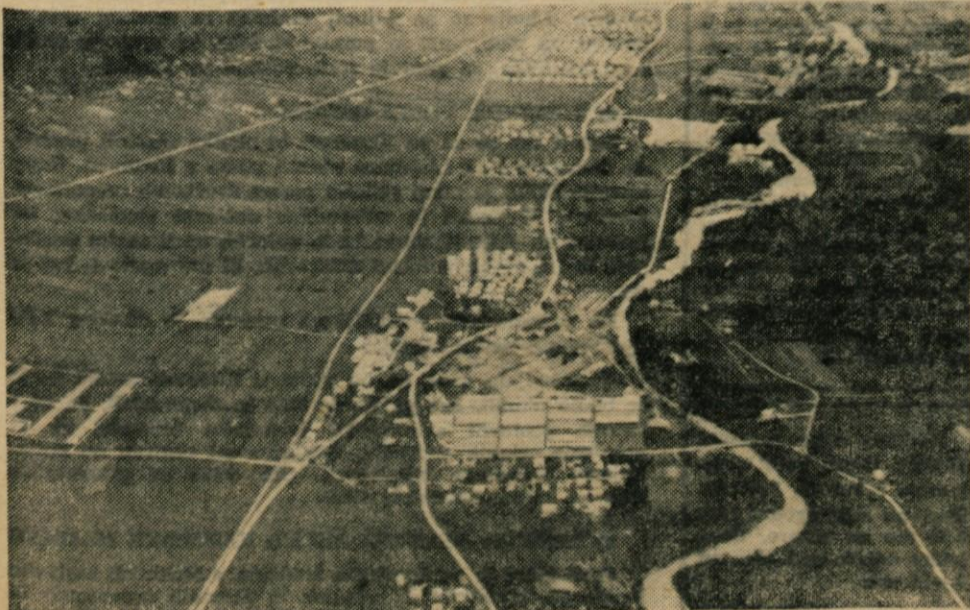
stovoljnim delom so vaščani opravili 180 ur. Tudi pri tej akciji je priskočila na pomoč Lončarska zadruga Komenda. Uredili smo dve križišči in dva otočka, ki ju sedaj ženske iz vasi pridno oskrbujejo z lepim cvetjem.

Asfaltirali smo cesto od prosvetnega doma do vrha klanca Komenda. Račun je znašal 7.300.000 SD. Za to cesto so prispevali vaščani iz krajevne skupnosti Komenda in Most. Po številu hiš je največ prispevala vas Gora. Primanjkljaj je prispevala Krajevna skupnost Komenda.

Priključek ceste od Bertoncija na cesto III. reda proti Klanecu je znašal 980 tisoč SD. To cesto sta plačali vasi Gmajnica in Mlaka. Kra-

jevna skupnost Komenda je napravila tudi več smerokazov v več vaseh. Uredila je tudi zemljiškoknjižne predpise z lastniki in lastnikom odškodnino odplačala. Tako bo v letu 1969 lahko pričela z gradnjo in razširitvijo avtobusne ceste od glavne krajevene ceste čez novi most potoka Brnika do prosvetnega doma v Komendi.

Krajevna skupnost se je v tem času tudi dosti prizadevala za novo šolo v Komendi in pekarijo ter trgovino z delikateso. Za vse to so volivci krajevne skupnosti Komenda popolnoma upravičeni. Pod to krajevno skupnost spada 11 vasi. Za vse, kar so volivci toliko časa prosili, bodo v letu 1969 tudi dobili.

Pogled s ptičje perspektive na kamniški urbanizem: Duplica in južni del Kamnika. Posnetek je bil napravljen na krstnem poletu letala DC-9 »Ljubljana«.

SVET ZA SPLOŠNE IN NOTRANJE ZADEVE

Predsednik:

1. Mirko PODBEVSEK, Mekinje — Neveljska pot 23

Člani:

2. Jože PIKEL, obrtno podjetje »Usluga« Kamnik
3. Nedeljko SLADIČ, Kamnik, Kovinarska c. n. b.
4. Jože BURJA, podjetje »Kamnik«
5. Franc ing. DOLENC, Kamnik, Maistrova ul.
6. Stane NAJGER, tovarna usnja Kamnik
7. Stanislav GALE, osnovna šola T. BREJCA Kamnik
8. Franc BRANK, industrija pohištva »Stol« Kamnik
9. Slavko RAJH, tovarna kovinskih izdelkov in livarna »Titan« Kamnik;

SVET ZA DRUŽBENI NACRT IN FINANCE

Predsednik:

1. Slava REPSE, Rudnik kaolina Črna

Člani:

2. Zlatko GRILJ, podjetje »Kamnik« Kamnik
3. Ivan MALI, GG — obrat Kamnik
4. Janez GERBIČ, kmet, Kržič 1
5. Rudolf JERAJ, obrtnik, Gora 28/a
6. Stanka ZRNEC, podjetje »Kamnik« Kamnik
7. Marjeta MAJČENOVIC, tovarna kov. izdelkov in liv. »Titan«
8. Boris VUCKO, tovarna usnja Kamnik
9. Ivo CARIC, montažno podjetje »Alprem« Kamnik;

SVET ZA GOSPODARSTVO

Predsednik:

1. Daniel ARTICEK, podjetje »Kamnik« Kamnik

Člani:

2. Filip SIMENC, tovarna kovinskih izdelkov in livarna »Titan« Kamnik
3. Franc DROBNIC, »Titan« Kamnik
4. Svetozar dr. FRANTAR, Kamnik, Mekinje — Cankarjeva
5. Albin Kladnik, obrtno podjetje »Usluga« Kamnik
6. Drago KRSTIC, Kreditna banka in hranilnica — Kamnik
7. Slavko ing. RIBAS, tekstilna tovarna »Svilanit«
8. Franc VOGRINEC, industrija pohištva »Stol« Kamnik
9. Stanko ing. SAPEK, Rudnik kaolina Črna
10. Francka ing. TREBAR, AE — obrat Perutnina Duplica
11. Ivan ing. TŽKAVEC, GG — obrat Kamnik
12. Jože LAH, kmet, Klanec 3
13. Danilo CERKVENIK, »Kočna« Kamnik
14. Bogdan KOBOL, industrijski kombinat »Svit« Kamnik
15. Bogdan ing. JESENKO, podjetje »Kamnik« Kamnik

SVET ZA SOLSTVO, KULTURO IN TELESNO VZGOJO

Predsednik:

1. Marjan ZALOŽNIK, osnovna šola Komenda — Moste

Člani:

2. Anton SMOLNIKAR, Kamnik, Vegova 4 — predstavnik ZMS
3. Vekoslav FRBEŽAR, osnovna šola Fr. Albrehta Kamnik
4. Mala DRCAR, Dijaški dom Kamnik
5. Mira ZALOŽNIK, Zavod za uspos. inval. mladine Kamnik
6. Jože ADRINEK, podjetje »Kamnik« Kamnik
7. Ivanka KRSMANEC, gimnazija Kamnik
8. Slavko STEBLAJ, osnovna šola Stranje
9. Stanka BALOH, Komunalni zavod za zaposlovanje Kamnik
10. Janez ing. LAP, tovarna kov. izdelkov in livarna »Titan« Kamnik
11. Ivan KOZJEK, Tovarna usnja Kamnik

SVET ZA ZDRAVSTVO IN SOCIALNO VARSTVO

Predsednik:

1. Vlado HVALIC, Zavod za uspos. inval. mladine Kamnik

Člani:

2. Katarina dr. SCHLAMBERGER, Zdravstveni dom Kamnik
3. Marija ZAKRAJSEK, Zdravstveni dom Kamnik
4. Adolf ing. TROBENTAR, Rudnik kaolina Črna
5. Danica MIŠIČ, tekstilna tovarna »Svilanit« Kamnik
6. Anton KORBAR, Kamnik, Prešernova 7 — Kamnik
7. Poldka SVETIC, Vrhpolje 2, predstavnik OO ZB Kamnik
8. Vera FRBEŽAR, gimnazija Kamnik
9. Mavric KOTNIK, industrija pohištva »Stol« Kamnik
10. Danica KOCIJANCIC, SGP »Graditelj« Kamnik
11. Matija STERLE, montažno podjetje »Alprem« Kamnik

SVET ZA GRADBENE, KOMUNALNE IN STANOVANJSKE ZADEVE

Predsednik:

1. Zvone ing. LEMIC, tovarna kov. izdel. in liv. »Titan« Kamnik

Člani:

2. Janko JUHANT, Gmajnica 6
3. Ivan JUSTINEK, osnovna šola Toma Brejca Kamnik
4. Lado OSOLNIK, šmarca 22/a
5. Lojze KORAT, podjetje »Kamnik« Kamnik
6. Branko ing. URSIČ, industrija pohištva »Stol« Kamnik
7. Anton KLUN, tovarna kov. izdelkov in liv. »Titan« Kamnik
8. Anton CEVKA, Ljubljana-transport — DE Kamnik
9. Božo URH, montažno podjetje »Alprem« Kamnik
10. Miro FORNAZARIC, SGP »Graditelj« Kamnik
11. Pavle JERMAN, Stanovanjsko podjetje Kamnik

KOMISIJA ZA PROSNJE IN PRITOŽBE**Predsednik:**

1. Boris BAVCAR, industrija pohištva »Stol« Kamnik
2. Janez BRLOGAR, tovarna »Titan« Kamnik
3. Franc HRIBAR, tovarna pogrebne opreme Menina
4. Rudi BALOH, podjetje Kamnik Kamnik
5. Janez KUSAR, TP Kočna
6. Janez MALEŠ, Rudnik kaolina Črna
7. Marjeta JERMAN, Komunalni zav. za soc. zav. enota Kamnik
8. Ciril VIDMAR — tajnik sveta

KOMISIJA ZA DRUŽBENI NADZOR**Predsednik:**

1. Franc ZORE, komunalno podjetje Kamnik
2. Zlatko GRILJ, podjetje »Kamnik« Kamnik
3. Karla OSREDKAR, osnovna šola Toma Brejca Kamnik
4. Mara LUKANC, Komunalni zavod za soc. zav. enota Kamnik
5. Iztok ing. JURANCIC, živilska industrija Kamnik

KOMISIJA ZA STIPENDIJE**Predsednik:**

1. Janez dr. MATJASIC, Kamnik, Kidričeva 10
2. Srečko KRMAVNAR, tovarna »Titan« Kamnik
3. Marija SIMENC, Komunalni zav. za zaposlov. enota Kamnik
4. Miloš ing. PRISTAV, ind. pohištva »Stol« Kamnik
5. Janez MARKOVIC, industrijski kombinat »Svit« Kamnik

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA**Predsednik:**

1. Silva IVANETIC, Kamnik, Medvedova 23
2. Jože GORJAN, podjetje »Kamnik« Kamnik
3. Mala DRČAR, dijaški dom Kamnik
4. Bogdan ing. JESENKO, podjetje »Kamnik« Kamnik
5. Vinko DOBNIKAR, predsednik občinskega sind. sveta Kamnik

KOMISIJA ZA ZADEVE INVALIDOV IN BORCEV NOV PREDSEDNIK:

1. Pavle KOBILSEK, Kamnik, Franca Pirca 3
2. Ivan ZORE, Kamnik, Levstikova 17
3. Lovro LUKAN, Križ, p. Komenda
4. Marica BREJC, Kamnik, Miklavčičeva
5. Jože JERAS, Kamnik, Mekinje — Cankarjeva 9/a
6. Vinko ŽEBOVEC, Rudnik, p. Radomlje
7. Leopold STAROVASNIK, županje njive 33

UPRAVNI ODBOR SKLADA ZA UREJANJE IN ODDAJANJE STAVBNEGA ZEMLJIŠČA NA OBMOČJU OBCINE KAMNIK**Predsednik:**

1. Janez BRISNIK, Kamnik, Kidričeva ul.
2. Marjan JELNIKAR, Kamnik, Mekinje — Cankarjeva 28
3. Oskar GRZINCIC, Kamnik, Sutna 4
4. Jože JUVANCIC, Kamnik, Kovinarska 1/c
5. Franc ing. DOLENC, Kamnik, Maistrova 14
6. Božo URH, Kamnik, Usnjarska 9
7. Branko ing. URSIC, Duplica n. bl. II

UPRAVNI ODBOR SKLADA ZA RAZVOJ DRUŽBENIH SLUŽB**Predsednik:**

1. Stane MARCIJAN, tekstilna tovarna »Svilanit« Kamnik
2. France dr. PUCELJ, Zdravstveni dom — enota Kamnik
3. Savica LANC, otroški vrtec A. Medveda Kamnik
4. Franc SPRUK, SGP »Graditelj« Kamnik
5. Ivan JUSTINEK, osnovna šola T. Brejca Kamnik
6. Ivan POTOČNIK, tovarna usnja Kamnik
7. Anton KLUN, tovarna kovinskih izdelkov in livarna »Titan« Kamnik
8. Anica STEKLASA, industrijski kombinat »Svit« Kamnik
9. Slava REPŠE, Rudnik kaolina Črna
10. Marjan BENKOVIC, tovarna kovinskih izdelkov in livarna »Titan« Kamnik
11. Daniel ARTICEK, podjetje »Kamnik« Kamnik
12. Rozika NOVAK, živilska industrija Kamnik
13. Franc VOGRINEC, industrija pohištva »Stol« Kamnik
14. Franc HRIBAR, tovarna pogrebne opreme »Menina«
15. Janez JAKLIN, obrtno in montažno podjetje »Zarja«, obrat »Elektro« Kamnik

UPRAVNI ODBOR CESTNEGA SKLADA**Predsednik:**

1. Ivan SMIT, GG — obrat Kamnik
2. Andrej GLAZAR, industrija pohištva »Stol« Kamnik
3. Ivan MALI, Loke II, Kamnik — GG — obrat Kamnik
4. Danilo CERKVENIK, TP »Kočna« Kamnik
5. Srečko IVANCIC, AE — obrat Kooperacija Kamnik

Živinorejci, zavarujte svojo živino pri zavarovalnici SAVA!

Zavarovalnica Sava je letos izpopolnila način zavarovanja živine ter povečala zavarovalno varstvo še na stroške cepljenja prašičev proti svinjski rdečici. Pri zavarovalnici so se odločili za ta korak po obsežnih pripravah in številnih razgovorih z veterinarji na veterinarskih zavodih.

Zavarovanje prašičev v naši republiki sklepajo zastopniki Save na način po katerem so stroški v zvezi s tem zavarovanjem občutno manjši. Do letošnjega leta želijo rejce po polnem zavarovalnem varstvu ni bilo mogoče uresničiti. Zmanjšanje administrativnih stroškov pa je omogočilo zavarovalnici, ne da bi povečala ceno zavarovanja za ceno cepljenja, vključiti v zavarovalno jamstvo tudi stroške enkratnega cepljenja proti rdečici. K stroškom cepljenja prispeva zavarovalnica svoj del iz prihrankov za izboljšanje načina zavarovanja, rejci pa drugi manjši del.

Namen zavarovalnice je prihodnje leto vključiti v zavarovanje še stroške drugega cepljenja. Veterinarji namreč dvakrat cepijo prašiče proti rdečici. Tako bodo rejci res imeli popolno zavarovalno varstvo. Seveda pa morajo pri tej stvari prijateljsko sodelovati rejci sami s tem, da že letos zavarujejo svoje prašiče. Bodi povedano, da je cena zavarovanja izredno nizka. Zavarovalnici naj pomagajo z nasveti in priporočili tudi veterinarji, ki cepijo prašiče, ker bo zavarovalnica stroške cepljenja poravnala neposredno vsakemu veterinarskemu zavodu.

Zavarovalnica Sava torej vabi vse, ki vzreajo prašiče, da zahtevajo podrobna pojasnila o zavarovanju pri krajevnem zastopniku, ali pa naj se obrnejo naravnost na poslovno enoto zavarovalnice Sava v Mengšu, Kidričeva cesta št. 30.

Nudimo suho žamanje (bukev, hrast, brest), povezano v butare, 1 m dolžine, po zelo ugodni ceni 2.50 din za butaro. Drva lahko dobite vsak dan od 6.—14. ure.

MENINA
šmarca 32 b

Iz naših krajev

● KAMNISKI BISTRICA: Krajevni praznik

Tudi letos so občani krajevnih skupnosti Kamniška Bistrica slovesno proslavili svoj krajevni praznik — 9. junij. Na predvečer so organizirali povorko motornih vozil in kolesarjev od velikega jezua do Vegrada. Nato je bila slavnostna akademija v nabito polni dvorani na Vegradu. Kulturni program so pripravili otroci osnovne šole Stranje. Ker so hkrati proslavljali tudi 40-letnico ustanovitve gasilskega društva Kamniška Bistrica, so predvajali tudi dva filma o požarni varnosti.

Slavnostne akademije se je udeležil tudi podpredsednik občinske skupščine Kazimir Keržič.

● KAMNISKI BISTRICA: Nova gasilska brizgalna

V nedeljo 15. junija so gasilci v Kamniški Bistrici praznovali 40-letnico delovanja društva. Ob tej priložnosti je predsednik občinske skupščine Vinko Gobec kot pokrovitelj proslave botroval novi brizgalni. Motorka je stala 22.000 dinarjev, sredstva pa je zagotovila občinska skupščina Kamnik in domače gasilsko društvo.

Poleg številnih domačinov so na proslavi sodelovali tudi predstavniki vseh gasilskih društev v občini. Po mimohodu gasilskih enot, v katerem je sodelovala tudi pionirska gasilska četa, so motorko tudi praktično preizkusili.

● KAMNISKI BISTRICA: Odkritje spominske plošče kurirju Petru.

Krajevna organizacija ZZB NOV Kamniška Bistrica in Britof pri Kranju sta preteklo nedeljo pripravili odkritje spominske plošče kurirju Ivanu Robleku-Petru, ki je leta 1944 padel zaradi izdajstva v Klinu pod Kamniškim sedlom.

Ob odkritju sta govorila Franc Kregar v imenu krajevnih organizacij ZB in predsednik občinske skupščine Vinko Gobec, ki jo ploščo odkril. Profesor Slapar pa je spregovoril o življenju mladega kurirja. V prisrčnem programu so sodelovali stranjski pionirji in pevci iz Britofa.

Kljub dobri uri hoda iz doline Bistrice so se slovesnosti udeležili številni občani.

● DUPLICA: Javna tribuna SZDL o zazidavi Duplice in Bakovnika

Nedavno je krajevna organizacija SZDL na Duplici sklicala javno tribuno o izvajanju urbanističnega programa na območju Duplice in Bakovnika. Za ta razgovor je vladalo med občani veliko zanimanje, saj so do kraja napolnili malo dvorano v kulturnem domu. Tribune so se udeležili tudi predsednik občinske skupščine Vinko Gobec in predstavniki strokovnih služb občinske skupščine. Razprava je bila izredno živahna. Ljudje so se najbolj zanimali za ureditev cest v naselju, za plačevanje in porabo sredstev za urejanje mestnega zemljišča, za gradnjo trafo postaje na Duplici.

● KOMENDA: POSTA OSTANE

Zadnji čas so se po Komendi in okolici razširili glasovi, da namerava PTT Ljubljana ukiniti pošto v Komendi. Organizacija SZDL je takoj sklicala posvet družbenih organizacij, Krajevnih skupnosti in odbornikov občinske skupščine, na katerem so sklenili, da se bodo odločno uprli takim poskusom in imenovali posebno delegacijo, ki naj ugotovi, kaj je res.

Na posredovanje republiškega poslanca je direktor PTT Ljubljana izjavil naslednje:

»Zagotavljam vam, da bo pošta v Komendi ostala in je ne bomo ukinit. Res pa je, da smo se dogovarjali, da bi v Mostah postavili avtomatsko telefonsko centralo, ki bi pokrivala celotno področje. Vendar v tej centrali ne potrebujemo nobenega uslužbenca. Gre samo za primernejšo lokacijo zaradi kablinskih zvez.«

● KAMNIK: DELOVNA AKCIJA KAMNISKE MLADINE

Pred dnevi je na športnem stadionu v Mekinjah zastavilo lopate 50 mladincev in mladink iz delovnih organizacij in šol. V enem mesecu se bodo zvrstile tri izmene. Uredili bodo predvsem atletsko stezo in nogometno igrišče in pripravili vse potrebno za gradnjo na stadionu.

Naši pionirji so pridno na delu

Ni dolgo, ko smo poročali o pionirskem šahovskem tekmovanju med ekipami posameznih odredov naše občine, ki je pokazalo zanimanje za šah po naših šolah.

Že so prišle nove naloge.

V ponedeljek, 7. aprila, je pričela svojo preko 2200 km dolgo pot na petih prograh Kurirčkova pošta, najbolj množična akcija slovenskih pionirjev. Pozdravi tisočev in tisočev za ljubljenega maršala Tita so varno potovali v kurirčkovih torbah proti Ljubljani, kjer je bil svečan zaključek vseh poti.

Naša Kurirčkova pošta se je vključila v Koroško progo, ki se je pričela v Velenju. Na Črncu so jo ob prihodu v našo občino dne 16. maja pri spomeniku NOB padlih borcev prevzeli pionirji z Gozda.

Pri predaji je bila kulturna prireditelj, katere so se udeležili predstavniki naše in moziške občine ter pionirji. Partizanska pesem je spremljala kurirje, ki so odnesli torbo na naslednjo oddajo pionirskemu odredu osnovne šole Stranje, nato pionirjem Mekinji in dalje odredu šole Nevlje, od katerih so prevzeli torbo pionirji osn. šole pri Zavodu za usposabljanje invalidske mladine. Ti so jo izročili odredu osnovne šole Toma Brejca, ki jo je predal osnovni šoli Frana Albrehta, kjer je pod varno zaščito torba prenočila. Od tu jo je kurir v spremstvu kolesarjev odnesel na mejo naše občine in jo pri osnovni šoli Homec predal pionirjem domžalske občine. Tu zopet lep kulturni

spored in v slovo pionirska himna. Prav na vseh predajah so pionirji odredov priredili prisrčen sprejem, ki jim je sledila kulturna prireditev s pesmijo ter željo za srečno pot.

Bogato obložena torba je bila že kar težko breme za mlade kurirje, ki so jo morali prenesti preko sovražnega ozemlja, po svobodnih krajih ter preko neštetihih zased in javk. Kakšno breme pa je težilo torbo? V njej so bile na posameznih listih čestitke poedinega odreda, zemljevid, v katerem so bili vpisani kraji in pot torbe, dalje dnevnik doživetij na poti in končno pisni sestavki pionirjev vseh odredov o dogodkih med NOB v domačem kraju, s katerimi so se na kakršenkoli način seznanili. Niso pa pozabili gesla, ker brez tega ni bilo predaje.

Kurirčkova pošta je prišla v Ljubljano dne 21. maja točno ob 11. uri, kakor je bilo določeno. Na prireditvi, ki so jo pripravili ljubljanski pionirji, so sodelovali tudi zastopniki pionirskih odredov vseh občin. Po pozdravu predsednika ZZb NOV in lepi slovesnosti so bili pionirji povabljeni na slavnostno kosilo. Prejeli so tudi Kajuhove pesmarice, za odredno knjižnico pa knjigo o Prešernovcih.

Pionirji pa ne mirujejo, zavedajo se svojih dolžnosti v šoli in odredu.

Dne 10. maja se je v jutranjih urah odpeljala skupina preko 40 pionirjev iz naših odredov na srečanje sloven-

skih in hrvaških pionirjev v Velenju, kjer so pozdravili prihod pionirjev, ki so se vrnili s poti XIV. divizije od Suhorja v Beli Krājini do Bele Peči na Koroškem. Za naše pionirje je bilo to nepozabno doživetje. Pionirji so si ogledali na velenjskem gradu rudarski muzej in slike iz NOB. Na povratku so se ustavili v Soštanju in obiskali Kajuhovo rojstno hišo ter razstavo njegovih del v osnovni šoli.

Največjo nagrado in počastitev pa so doživeli naši pionirji s povabilom enega iz-

med najpridnejših v 26-člansko delegacijo, ki je šla čestitat tovarišu Titu za rojstni dan. S seboj je s kurirčkovo pošto nesla čestitke vseh pionirjev Slovenije. Pred prihodom v Beograd so bili še gostje hrvaških pionirjev, s katerimi so šli na pohod »Po Titovem rojstnem kraju«.

Pravi pionir se pridno uči in tudi tekmuje v znanju.

V odredih se že pripravljajo na srečanje pionirjev — zgodovinarjev starejših mest in krajev Slovenije, ki bo meseca oktobra v Ptuj.

Po vseh šolah prirejajo proslave in najrazličnejša tekmovanja v počastitev 50-letnice ZKJ.

Priznajmo njihovo delo! Za prizadevanje pa zaslužijo pohvalo tudi pionirji mentorji, ki vodijo in urejajo vse to po smernicah komisije za delo s pionirji pri občinski zvezi prijateljev mladine v Kamniku.

Naj ob zaključku omenimo še skrb občinske zveze za rekreacijo naših pionirjev. Tudi za to leto je že pripravila letovanje na morju za 90 otrok v 2 izmenah po 14 dni. O poteku tega bomo še poročali.

B. M.

Kurirji osnovne šole F. Albrehta so ponesli torbo proti Domžalam

Dr. Fran Vatovec:

Spomini na Kamnik⁽³⁾

Nedvomno pa me je najbolj povezovalo s kamniškimi turizmom vprašanje **žičnice na Veliko planino**. Misel je švignila še pred drugo svetovno vojno. Seveda ni šlo tudi tukaj brez ovinkov in težav.

Začetno izhodišče. Prvič se je utrnila misel o žičnici na Veliko planino že pred izbruhom druge svetovne vojne. Misel je ugašala, ugasnila ni.

Drugo izhodišče. Prvi, ki se je po osvoboditvi zagrizel v to misel, je bil kamniški Cerar, znani športnik, plavalec. Po informacijah, ki sem jih dobil od inž. Leona Skaberneta, bi utegnil domnevati, da je bilo to l. 1951. Cerar je s svojo pobudo za žičnico na Veliki planini razgibal Kamničane pa tudi druge. Seveda se je motala misel okrog finančnih sredstev. Ob njih je ugašala. Ugasnila ni.

Tretje izhodišče. 18. december 1953 pomeni v bistvu rojstni dan velikoplaninske žičnice. Tedaj je bil namreč na osnovi prejšnjih pobud Gostinske zbornice okraja Ljubljana okolica, ki je bila pripravljena prevzeti vlogo osnovnega investitorja za Veliko planino, izvoljen upravni odbor »Gradbene zadruge z o. j. Žičnica Velika planina«. Načeloval je temu odboru inž. Leon Skaberne. Dal mi je na voljo vse dokumentarno gradivo v tej zvezi. Zadruga je povezala 69 podjetij in ustanov s skupnim deležem 7.250.000 din. Ustanovitev te gradbene zadruge je sprožila Gostinska zbornica Ljubljana okolica in sicer na pobudo kamniških občanov. Upravni odbor je podpisal pogodbo z ljubljansko »Žičnico«, ki je bila na tej osnovi obvezana izdelati strojne načrte. Nastale so težave v zvezi z vprašanjem,

kako zbrati finančna sredstva. Spodbudile so iniciatorje, da so se odločili za ustanovitev novega podjetja »Žičnica Velika planina« (12. III. 1954). S tem je bila omogočena organizacija posojil po podjetjih in družbenih organizacijah. Spominjam se še dobro precej izčrpane diskusije na seji Upravnega odbora ljubljanske turistične organizacije. Sklenili smo prispevati za izgradnjo velikoplaninske žičnice posojilo v znesku 400.000 din.

V tehničnem pogledu je prevladovala enačica gondolske žičnice, ki naj bi prepeljala na uro 220–300 oseb. Žičnica na Veliko planino naj bi peljala s ceste, ki drži iz Stahovice v Kamniško Bistrico. Spodnja postaja naj bi bila v bližini kamnoloma v dolini Pod Konjsko. Zgornja postaja naj bi bila po tedanji presoji na višini 1606 m. Dolžina 2500 m.

Dvojna črta je bila zarisana: prva vedra, druga mračna. Vedra črta je napovedovala ugodna znamenja. Ljudi, ki so se ogreli za to misel, je prevzela plemenita turistična vnema. Med njimi sta bila med drugim inž. Leon Skaberne in Franjo Klepej, tedanji tajnik Okrajne gostinske zbornice Ljubljana okolica, idr. Posrečilo se je zbrati finančna sredstva do zneska okrog 30 milij. din. Na voljo je bilo gradivo za namestitev kočevsko žičnico na Fridrihtajnu. Čez leta je bilo zelo dobrodošlo ob realizaciji načrtov v zvezi z žičnico na Kravecu. Ob njej so bile koristne pobude v okviru tedanje akcije za velikoplaninsko žičnico.

Ob mračni črti, ki je krepko izstopala v po-

znejši fazi, je misel spet ugašala. Razne restrikcije. Nezadostna podpora na raznih straneh. Prizadevanja za zagotovitev posojil do zadovoljivega zneska so žalostno splavala po vodi. Ni bilo jamstva pristojnih dejavnikov. Porajala se je depresivna notranja resignacija v vrstah upnikov. Terjali so vračanje posojil. Prvotno nabrani zneski so se obupno skrčili. Zdelo se je, ko da je misel pokopana. Sledil je hrup nepopoljšljivih črnogledov. Velika planina pa je ostala: žalostna in užaljena, toda prelepa s svojo planšarsko romantiko. S svojimi idealnimi smučišči. Ko da pošilja tja dol do Ljubljane svoj grenki in gromki »Obtožujem.« Pa vendar misel ni ugasnila.

Z asfaltirano cesto v dolino Bistrice je Velika planina postala še bolj privlačna

In odšla je nova generacija...

Sejem bil je živ... Kar pol ure in še več so se letošnji »zrelostniki« iz naše edine srednje šole, t. j. gimnazije, morali prerekati s svojimi mlajšimi nasledniki (zelenenci) tretješolci, da so spravili v promet simbol svoje učenosti, ali bolje rečeno vizo za vstop v prostore četrtega razreda. Nikakor se niso mogli zediniti o ceni, ki naj bi odtehtala vrednost tako spoštovanega ključa, ki je samo obdelan kos lesa v obliki ključa, prelakiran z bronzo. Vsekakor so najbrž najbolj vredni vtisnjeni napisi vseh šestnajstih generacij kamniških maturantov, ki se jim je pred nekaj dnevi pridružila še letošnja kot sedemnajsta. Prav gotovo pa je precej vredna tudi živo rdeča blazinica, na kateri je ključ spravljen.

Maturantje, kot tudi njihovi nasledniki, so se kot dobro izkušeni ekonomisti borili za vsak dinar, ki bi ga bilo treba plačati nasprotnikom, in tako so se na koncu le zedini: 300 din so tretješolci morali izročiti svojim predhodnikom, da so jim leži izročili »napravo«, ki odpre vrata četrtega razreda.

Seveda pa se maturantje od svojega štiriletnega »drugega doma« niso poslovili brez tradicionalne kronike, ki so jo svečano prebrali pred šolskim poslopjem isti dan, to je v petek, 30. 5. v »poslušanje« njihovim učiteljem (beri: profesorjem), naslednikom (beri: zelencom), ki so že ali pa še bodo prestopili gimnazijski prag, staršem in drugim zbranim radovednežem poduk, da šolanje na gimnaziji niso mačje solze pa tudi da profesorji niso kar tako. V kroniki so jih namreč morali kar precej »obdelati«, seveda pa bolj za šalo kot zares. Vse premalo pa so pripovedovali o svojem življenju, napakah, doživetjih in uspehih v času štiriletnega šolanja. Zelenenci so denar, ki so ga »gospodom in gospodičnam« izročili po branju kronike, pripeljali na prizorišče kar na najbolj

preprost način. To nalogo so namreč prepustili oslu, ki je takoj ob prihodu na kraj dogajanja »pred« profesorji in ostalimi zbranimi dokazal svojo sposobnost in opravil svojo najnujnejšo potrebo. Kakor je bilo videti, ga tretješolci niso zaman predstavili maturantom kot simbol učenosti.

Še istega popoldneva so se maturantje odpravili v sprevodu skozi mesto. Čudovit je bil pogled na kolono črno-belo oblečenih deklet in fantov v frakih in s cilindri na glavah. Pred njimi se je na vozičku bleščala črna pobarvana krsta (izdelek Menine Kamnik!). Ob bučnem petju maše so se najbrž zadnjič spominjali najlepših trenutkov gimnazijskega življenja. Na Titovem trgu so pred Delikateso zapeli meščanom našega mesta Gaudeamus, nato pa so po najkrajši poti odšli do prizorišča zadnjega dejanja, da se čimprej razkužijo in osvobodijo vsega, kar jih je v štirih letih vedno preganjalo: cvekov, zaprtih v krsti, šolskih halj, knjig, zvezkov, izpraznjenih steklenic... Vse to in še marsikaj je veselo zaplavalo po

deroči Bistrici, ki je vse skupaj odnesla proti Savi in najbrž še naprej. Upajmo (tudi maturantje upajo), da so se od cvekov dostojno poslovili in jih poslali proti Črnemu morju, da jih ne bi prav te dni spremljali na maturi in da jih ne bi obiskali nikoli več.

P. s. Za konec še dve zanimivosti. Ali ni čudno, da pride iz naše gimnazije vsako leto manj maturantov moškega spola? Saj je letos zapustilo prostore četrtega razreda samo 13 fantov in »komaj« 39 deklet. Če iz tega tvorimo razmerje, je rezultat: tri dekleta proti enemu fantu. In še druga zanimivost: Prvič, kar obstaja kamniška gimnazija, so imeli maturantje maturantski ples v domačinski občini in sicer v dvorani Induplati v Jaršah. Šestnajst let so se s svojimi starši in profesorji poslavljali od gimnazijskega življenja v Kamniku, sedemnajsta generacija pa ne, ker... Ob tem se je prav gotovo zamislil marsikdo.

Pričujočo kroniko »skup sklamfal« (NE) prizadeti
Tone SMOLNIKAR

Predsednik občinske skupščine Vinko Gobec odpira nove prostore ljudske knjižnice

Umestno in koristno sodelovanje posebnih osnovnih šol

Posebna osnovna šola na Homcu je s svojim intenzivnim in požrtvovalnim delom v kratkih petih letih že dokazala upravičenost svojega obstoja in s svojimi učnimi kot vzgojnimi uspehi izpolnila vsa pričakovanja staršev kot ustanoviteljev šole. S popularizacijo v lokalnem kot dnevnem časopisu so bile seznanjene z njenim dosedanjim delom tudi tovrstne šole drugod po Sloveniji. Tako je šola po svoji peti obletnici obstoja dočakala prvi obisk posebnih osnovnih šol in to iz Zagorja in Trbovelj. Gostje so si ogledali učilnice in tehnično delavnico, prisostvovali delu v šoli in se seznanili z organizacijo dela. Bili so presenečeni in so se čudili hitremu razvoju šole in res lepim učnim in vzgojnim uspehom, ki jih je kolektiv šole dosegel s svojim neumornim in požrtvovalnim delom. Posebno so se čudili lepo izdelanim tehničnim izdelkom otrok. Po ogledu učilnic je sledila skupna delovna konferenca, kjer je ravnatelj šole opisal dosedanje delo in razvoj šole ter omenil velike napore, ki jih je moral kolektiv premagati. Saj je moral kolektiv zaorati v ledino, ni bilo ne učil, niti primernih

prostorov, ne najpotrebnejše opreme. Danes je šola preoblikovana z najpotrebnejšimi učili, učilnice so razene ene že vse opremljene z novo sodobno šolsko opremo. Delavnice je opretilo z vsem potrebnim orodjem in s stroji za obdelavo lesa. Društvo za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam obenem s prispevki republiškega DZDNRO.

Vse prehitro je minil čas delovne konference treh kolektivov šol. Po konferenci so gostje odšli v spremstvu domačega kolektiva na ogled Arboretuma v Volčji potok pri Radomljah, kjer so si ogledali lepote tega kraja. V zadovoljstvo vseh se je tako končal ta prvi obisk. Svoje zadovoljstvo so gostje izrazili tudi pismeno v kroniki šole. Obenem so kolektiv šole na Homcu tudi povabili na obisk v Trbovlje in Zagorje.

Ob slovesu smo sklenili, da bodo taki obiski v naprej naša stalna oblika medsebojnega sodelovanja, kar bo prav gotovo umestno in koristno za obe strani.

Homec, dne 30. maja 1969.

Dopisnik:
NACE VODNIK, s. r.

Knjižnica se je preselila

Poleg spomenika revolucije na vrhu klanca stoji povsem prenovljena zgradba kamniške knjižnice.

V počastitev 50-letnice KPJ in dneva mladosti je dne 24. 5. 1969 po krajši slovesnosti in prisotnosti družbeno-političnih predstavnikov in gostov prerezal trak predsednik občinske skupščine tov. V. Gobec.

S tem so se odprla vrata novi in samostojni prosvetni ustanovi, Ljudski knjižnici Kamnik.

Knjižnica je zasedla celotno zgradbo. V pritličju sta oddelek za revije in čitalnica. Čitalnica je manjša, vendar prijetno urejena s pestro priročno knjižnico in 46 revijami in strokovnimi časopisi.

V prvem nadstropju je posebej ločeni strokovni oddelek z deli družbenih, prirodnih in uporabnih ved in raznih drugih znanosti. Vseh strokovnih del je okoli 5000 izvodov.

Jedro knjižnice predstavlja njen leposlovni oddelek, razmeščen v treh sobah. Vsaka soba ima obenem posamični oddelek, tako pionirskega, otroškega, slovenskega in prevodni. Posebej je poudariti, da so dobili naši šolarji svojo sobo s pionirsko, mladinsko in strokovno zbirko. Da, tudi mali cibicani imajo svoje police.

Solarjem je na voljo okoli 1800 knjig odraslim pa prek 8000 knjig leposlovja.

Knjige so vsebinsko in abecedno razvrščene po sodobnih policah, tako da si obiskovalec lahko sam izbere poljubno knjigo. Posebna prednost knjižnice je preglednost knjig in estetska uredenost prostorov.

Vsa knjižnica šteje blizu 14.000 knjig in se sproti bogati z vsemi slovenskimi novostmi.

S pomočjo občinskega sindikalnega sveta in raznih organizacij je bila opremljena domala polovica prostorov s povsem novimi policami in pohištvo, obnovo stavbe pa je vodilo Stanovanjsko podjetje, ki je ostalo lastnik zgradbe. Vložena sredstva, preko 2 milijona S din, pa so pripomogla k vzpostavitvi sodobne občinske knjižnice, ki je vredna našega mesta in kulturne tradicije.

Ljubitelji lepe besede dajejo brez dvoma priznanje občinski skupščini za razumevanje pri razvoju knjižnice.

Ob otvoritvi je bila prirejena priložnostna razstava knjig, pregled razvoja KPJ ter razstava pionirskih slikarskih del. Pionirji osnovne šole T. Brejca ter Glasbene šole pa so s kratkim programom pripomogli k priskrbi otvoritveni proslavi.

Z. S.

Občinsko prvenstvo osnovnih šol

V sredo, 7. maja, je bil na igriščih osnovne šole Toma Brejca pravi živžav. Tega dne so se pionirji in pionirke vneto borili za naslove občinskih prvakov v košarki, rokometu in malem nogometu. Po pravilih ZPPS v Ljubljani ima pravico nastopa na okrajnem prvenstvu, ki je bilo 21. maja v Ljubljani, prvak občine Domžale in Kamnik. Prikazane igre so navdušile gledalce, ki so pridno vzpodbujali svoje sošolce.

Rokomet ženske:

V prvi tekmi je osnovna šola Toma Brejca katastrofalno premagala osnovno šolo iz Mengša s 23:0. Pionirke iz Mengša so bile precej slabše tudi od pionirk osnovne šole Frana Albrehta in izgubile 4:28. V tekmi za naslov občinskega prvaka pa je osnovna šola Toma Brejca premagala osnovno šolo Frana Albrehta 12:6.

Lestvica

1. osn. šola Toma Brejca	2	2	0	0	35:6	4
2. osn. šola Frana Albrehta	2	1	0	1	34:16	2
3. osn. šola Mengeš	2	0	0	2	4:51	0

Rokomet fantje

Tudi tu se je pokazala premoč kamniških šol. Rezultati osn. šole Mengeš: osn. šoli Tomo Brejc 11:16, osn. šola Mengeš: osnovni šoli Fran Albreht 9:20. Najlepša pa tudi najdražja tekma je bila tekma med osn. šolo TB in os. šolo FA, ki se je končala neodločeno 17:17. Dramatičnost tega srečanja naj opišem samo na kratko. 4 min. pred koncem vodi osn. šola TB 16:12. Igralci os. šole FA uspejo v zadnji minuti rezultat izenačiti na 16:16. 20 sek. pred koncem pa sta bila dosojena še dva sedmerca. Igralci ene in druge ekipe ju realizirajo in tako postavijo najbolj pravičen rezultat derbija.

Lestvica

1. os. š. FA	2	1	1	0	37:26	3
2. os. š. TB	2	1	1	0	33:28	3
3. os. š. Mengeš	2	0	0	2	20:36	0

Košarka dekleta

Ker sta bili prijavljeni samo dve ekipi, je že rezultat tega srečanja odločil občinskega prvaka. Os. š. TB : os. š. FA 6:13.

1. os. š. FA	1	1	0	0	13:6	2
2. os. š. TB	1	0	0	1	6:13	0

Košarka fantje

Rezultati: os. š. Domžale : os. š. TB 29:34, os. š. TB : os. š. FA 28:37.

1. os. š. FA	1	1	0	0	37:28	2
2. os. š. TB	2	1	0	1	62:66	2
3. os. š. Domžale	1	0	0	1	29:34	0

Tudi v malem nogometu je naslov ostal v Kamniku. Os. š. pri Zavodu za usposabljanje invalidne mladine je premagala šolo iz Domžal s 3:1.

Tako so se okrajnega prvenstva v Ljubljani udeležili:

Rokomet

dekleta — os. š. Tomo Brejc

fantje — os. š. Fran Albreht

Košarka

dekleta — o. š. Fran Albreht

fantje — o. š. Tomo Brejc

Med dvema ognjema 5. in 6. razredi

dekleta — os. š. Fran Albreht

fantje — os. š. Fran Albreht

Mali nogomet

Zavod za usposabljanje invalidne mladine

Na prvenstvu jim želimo veliko športne sreče in da do-

stojno zastopajo celotni kamniški šport.

Štuparjev memorial

Planinsko društvo Kamnik je bilo že šestič organizator spominskega tekmovanja ponesrečenim kamniškim alpinistom za Štuparjev memorial. Ta tradicionalna vsakoletna prireditev na Kamniškem sedlu je iz leta v leto kvalitetnejša in številnejše obiskovana. Letošnjega veleslaloma so se udeležili 104 tekmovalci iz 13 alpinističnih odsekov in 8 planinskih društev. Proga za moške je bila dolga 2200 m in z višinsko razliko 440 m ter je imela 52 vrtic. Za ženske pa 800 metrov in z višinsko razliko 180 m ter 16 vrtic. Tako je bilo to tekmo-

vanje letošnja najkvalitetnejša smučarska prireditev v Kamniku. Tekmovanje je bilo ekipno in posamezno za alpiniste in planince. Lanskoletni zmagovalci ekipa AO iz Mežice, kamniško PD in Perne Franc med planinci so letos že drugič zapored osvojili prvo mesto. Proga, ki jo je tudi letos postavil Škorjanc Janez, je bila zelo zahtevna. Kamniški smučarji-planinci so torej tudi letos dosegli lep uspeh, malo slabše so se odrezali kamniški alpinisti, ki pa so imeli precej močnejšo konkurenco.

— sm —

Prijateljsko srečanje smučarjev Slavonske Požege in Kamnika

V okviru sodelovanja občinskih sindikalnih svetov Kamnika in Slavonske Požege je med prvomajskimi prazniki prispelo v Kamnik 35 članov tamkajšnjega smučarskega kluba. Na njihovo pobudo so jim kamniški smučarji in strelci, ob finančni pomoči kamniškega Občinskega sindikalnega sveta, pripravili tekmovanje v veleslalomu, slalomu in streljanju z malokalibrsko puško.

Smučarsko tekmovanje je bilo v zadnjem snegu na Veliki planini.

Odlična organizacija in zanimiva tekmovanja so navdušila tako naše goste kot številne izletnike. Seveda si kamniški smučarji niso pustili odvzeti prav nobene zmage in je tekmovanje potekalo v medsebojnem rivalstvu kamniških smučarjev, v katerega sta se vpletla le dva gostujoča tekmovalca. Zanimivo je, da so vsi zmagovalci poželi dvojne zmage. Tako v slalomu kot v veleslalomu so zmagali: Zarnik Franc med člani, Sitar Darinka med članicami, Šunkar Bojan med

mladinci in Lavtižar Branko med pionirji. Gostje so imeli najuspešnejšega tekmovalca v Pospišel Miri med članicami, Mišta Željku med mladinci in Mišta Krešu med člani. Progo za veleslalom, ki je bila dolga 600 metrov in je imela 28 vrtic, sta trasirala Podjed in Perne, progi za slalom — 300 metrov in s 46 vrtic pa Sitar in Stele.

Po uspešnem smučarskem tekmovanju so kamniški strelci pripravili še strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško, na katerem so nastopile ekipe kamniških strelcev in obeh smučarskih klubov. Medtem ko je ekipa kamni-

ških strelcev osvojila prvo mesto, pa so smučarji — strelci Slavonske Požege premagali kamniške smučarje.

Po končanih tekmovanjih je OSS občine Kamnik priredil v prostorih kina DOM svečano razglasitev rezultatov. Najuspešnejši tekmovalci so prejeli diplome in skromna darila v spomin na to srečanje. Gostje iz Slavonske Požege so se na koncu zahvalili za gostoljubje. Predvsem pa si želijo, da bi še naprej sodelovali na športnem področju. Tudi kamniški športniki si to želimo, vendar si tega prav gotovo ne moremo privoščiti.

Franc Zarnik osvojil klubski pokal

S tekmovanjem v slalomu se je končalo letošnje klubsko prvenstvo kamniških smučarjev. Tudi to zanimivo tekmovanje je minilo v znamenju obračuna med člani in mladinci. Slalom, ki je zahtevna tehnična disciplina, je prinesel tudi edino letošnjo zmago članov nad mladinci. Obe progi za slalom je trasiral Sitar Aco. V prvem teku sta dosegla enak čas Sitar Aco in Zarnik Franc. Ta je v drugem teku padel in klubski prvak v slalomu je postal Sitar.

Rezultati slaloma:

Člani: 1. Sitar Aco 49,2, 2. Šuštar Anton 68,1, 3. Trobevšek Anton 69,2 sek.

Mladinci: 1. Zarnik Franc 50,4, 2. Šunkar Bojan 54,9, 3. Sitar Peter 57,1 sek.

V kombinaciji se večina

tekmovalcev ni plasirala, ker je zaradi zagrizenih borb in tveganih voženj marsikdo vsaj v eni disciplini slabo končal. Tako je postal klubski prvak v kombinaciji (smuk, slalom, veleslalom) med člani Trobevšek Anton, med mladinci pa Zarnik Franc. Klubski pokal najuspešnejšega kamniškega smučarja na teh tekmovanjih je osvojil Zarnik Franc.

Rezultati klubskega prvenstva v kombinaciji:

Člani: 1. Trobevšek Anton 3.027, 2. Šnabl Marjan 4.020 min.

Mladinci: 1. Zarnik Franc 2.380, 2. Grilc Ivo 2.455 min.

Rezultati tekmovanja za klubski pokal:

1. Zarnik Franc, 2. Grilc Ivo, 3. Trobevšek Anton.

— sm —

Občinsko prvenstvo v veleslalomu

Kamniški smučarski klub je organiziral na Veliki planini odprto občinsko prvenstvo v veleslalomu, na katerem je nastopilo 75 smučarjev iz Ljubljane, Domžal, Mengša in Kamnika. 1000 metrov dolgo progo z 31 vrtic je postavil Škorjanc Janez. Na zanimivem tekmovanju so tudi tokrat poželi največ uspeha kamniški smučarji, ki so zmagali v vseh kategorijah. Občinski prvaki v veleslalomu so postali: Perne Franc med člani, Šunkar Bojan med mladinci in Klemenc Mirko med pionirji.

Rezultati:

Člani (18 tekmovalcev)

1. Perne Franc	Kamnik	1.05.2
2. Stele Marjan	Kamnik	1.06.7
3. Škorjanc Janez	Kamnik	1.08.0

Mladinci (22 tekmovalcev)

1. Šunkar Bojan	Kamnik	1.02.8
2. Sitar Peter	Kamnik	1.03.0
3. Grilc Marjan	Kamnik	1.07.6

Pionirji (17 tekmovalcev)

1. Klemenc Mirko	Kamnik	1.01.0
2. Keržič Mirko	Kamnik	1.01.8
3. Stele Mirko	Kamnik	1.07.6

— sm —

S. B.

Kamniška kronika

POROKE:
APRIL 1969

Dolar Janez iz Tučne, tesar, star 40 let in Frontini Franciška iz Potoka v Tuhinju, kmečka delavka, stara 32 let;

Frontini Jožef iz Volčjega potoka, kmečki delavec, star 28 let in Plahuta Tončka iz Volčjega potoka, kmečka delavka, stara 22 let;

Irt Stevo iz Kamnika, uslužbenec, star 22 let in Klemenc Nada, uslužbenka, stara 22 let;

Jeras Silvo iz Gabrovnice, delavec, star 21 let in Repanšek Zlata iz Kamnika, šivilja, stara 20 let;

Kerznar Janez iz Kamnika, avtomehaničar, star 21 let in Jelenc Anastazija iz Kamnika, delavka, stara 21 let;

Prašnikar Alojzij iz Kokošnje, delavec, star 29 let in Maleš Marija iz Brega pri Komendi, delavka, stara 35 let;

Sakač Ivan iz Kamnika, delavec, star 21 let in Škrbič Marija iz Zagorja, delavka, stara 17 let;

Smolnikar Francišek iz Buča, delavec, star 30 let in Močnik Stanislava iz Sidola, delavka, stara 20 let;

Sarlija Mirko iz Lahovč, šofer, star 24 let in Očepk Ljudmila iz Nasovč, gospodinja, stara 31 let;

Suštar Janez iz Kamnika, torbar, star 29 let in Vavpetič Marija iz Tunjske mlake, delavka, stara 24 let;

SMRTI:

Bernot Mihael iz Zg. Palovč, osebni upokojenec, star 75 let; Humar Franc iz Godiča, prevzičkar, star 86 let; Jeras Marija iz Stahovice, invalidska upokojenka, stara 85 let; Kuhar Anton iz Krivčevega, osebni upokojenec, star 76 let; Lamberšek Helena iz Podgorja, gospodinja, stara 72 let; Merčun Angela iz Most, kmetica, stara 76 let; Plevel Janez iz Nasovč, kmet, star 70 let; Repič Marija iz Mekinj, družinska upokojenka, stara 73 let; Rošak Marija iz Podgorja, gospodinja, stara 83 let; Smit Katarina iz Češnjic v Tuhinju, prevzičkarica, stara 91 let; Zajc Janez iz Volčjega potoka, učenec, star 15 let.

POROKE:
MAJ 1969

Planko Franc iz Zabukovice, star 25 let in Bernot Elizabeta iz Nevelj, stara 25 let; Ravnikar Anton iz Mlake, star 21 let in Kern Silvestra iz Komende, stara 18 let; Sinkovec Anton iz Kamnika, star 27 let in Ahčin Milena iz Podgorja, stara 22 let; Vrhovnik Franc iz Hriba, star 25 let in Spruk Marija iz Hribar, stara 18 let.

Alpner Rudolf iz Godiča, star 28 let in Avsenik Ana iz Godiča, stara 35 let;

Balantič Janez iz Mekinj, star 31 let in Hočevar Jožica iz Vrhpolja, stara 18 let;

Cimžar Jože iz Tunjske mlake, star 22 let in Kosirnik Mihela iz Tunjic, stara 20 let;

Drovc Pavel iz Duplice, star 24 let in Bravhar Franciška iz Suhadol, stara 18 let;

Golob Valentin iz Mekinj, star 24 let in Resnik Ivanka iz Sel pri Kamniku, stara 19 let;

Gorjan Jože iz Kamnika, star 25 let in Lanišek Marija iz Kamnika, stara 24 let;

Mohar Vid iz Starih Sel, star 24 let in Slapar Tončka iz Sidola, stara 21 let;

Mrgole Vinko iz Duplice, star 25 let in Bajde Marta iz Duplice, stara 18 let;

Novak Franc iz Nevelj, star 34 let in Potočnik Marija iz Vrhpolja, stara 20 let;

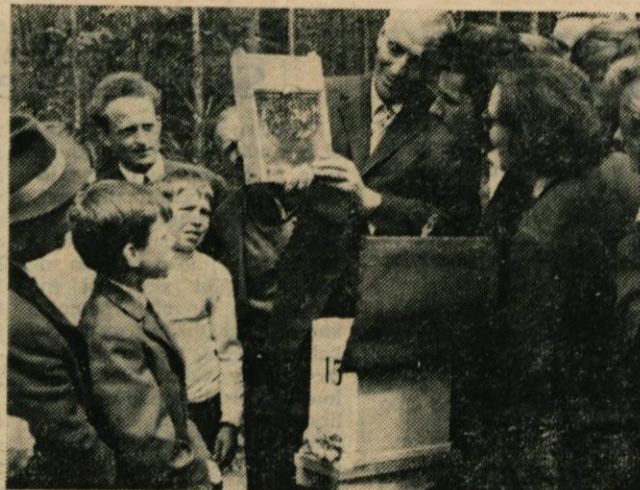
Novak Stanko iz Podgore, Domžale, star 30 let in Kuhar Ivanka iz Sovinje peči, stara 20 let;

Petek Anton iz Mekinj, star 22 let in Dragovan Marija iz Kamnika, stara 17 let;

Petek Jože iz Gradišča, star 27 let in Jerič Franciška iz Smartna, stara 27 let;

SMRTI:

Butalič Marjana iz Tunjic, družinska upokojenka, stara 94 let; Cene Franciška iz Spitaliča, upokojenka, stara 85 let; Borin Stefan iz Most, invalidski upokojenec, star 57 let; Drovc Janez iz Kamnika, delavec, star 56 let; Hribovšek Jernej iz Gabrovnice, socialni podpiranec, star 62 let; Kosirnik Marijana iz Kom. Dobrave, kmetica, stara 77 let; Lap Janez iz Gmajnice, družinski upokojenec, star 73 let; Porenta Anton iz Zaloga pri Cerkljah, osebni upokojenec, star 84 let; Toplinjek Anton iz Križa, traktorist, star 50 let; Zabret Franc iz Nasovč, socialni podpiranec, star 71 let.

18. maja so kamniški čebelarji v Kamniški Bistrici odprli plemenitilno postajo za čebelje matice. Imenovala se bo po znanem čebelarju prof. Josipu Verbiču, ki je na Kopskih žetih leta 1932 začel gojiti kranjsko sivko.

Letos v Kamniku vsa svetovna elita

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zahodni Nemci, Finci, Danci, Švedi, Nizozemci, Švicarji, Angleži, Irski, Francozi, Belgijci in tekmovalci iz Kalifornije in seveda Jugoslavije.

Prav gotovo marsikoga zanima, kako tako majhno mesto kot je Kamnik lahko pritegne tako priznane evropske in svetovne tekmovalce? Poleg drugega je najbrž največji vzrok prav gotovo ta, da na dan, ko se bodo odvijale dirke v našem mestu ni v mednarodnem FIM tekmovalnem koledarju nobene tako močne prireditve in tako se svetovni popotniki, kakor imenujejo dirkače, med prvimi odločijo za Kamnik. Vsekakor pa jih pritegne tudi prijazno mesto, prebivalci in zahtevna tekmovalna proga...

Organizacijski komite, ki šteje 19 članov, bo na dan prireditve vključil okrog 500 svojih članov in drugih, ki bodo skrbeli za red in varnost tekmovalcev in gledalcev. Komite je pripravil tudi bogate nagrade za najboljše uvrščene tekmovalce v posameznih kategorijah, pripravil pa je tudi nagrado 3000 din za tekmovalca, ki bo izboljšal dosednji rekord proge, ki ga je lani dosegel Italijan Parlotti, medtem ko bodo za startnine izplačali preko 10 milijonov.

Pokrovitelj letošnje dirke bo že četrto leto Industrijski kombinat Svit, direktor dirke pa kot že vrsto let doslej nekdanji predsednik AMD Kamnik tov. Pavle Voljkar.

Naj za konec pregledamo še najboljše rezultate z lanskimi dirkami v posameznih kategorijah:

50 ccm ... Janko Štefe (Jug) Tomos — 88,234 km/h
125 ccm ... Ing. Hanz Kriwanek (A) Rotax 104,650 km/h
250 ccm ... Gilberto Parlotti (I) Moto Morini 107,142 km/h
350 ccm ... Gilberto Parlotti (I) Moto Morini 109,091 km/h
500 ccm ... Angelo Bergamonti (I) Paton 113,208 km/h (krog s časom 1,03,3)

prikolice: Maurice Tombs (GB) BMW-RS 98,360 km/h

Komu bo uspelo prehiteti Bergamontija in dobiti nagrado Kamnika, 3000 din, pa bomo videli v nedeljo, 22. junija. Bo to Dodds, Turner, Kriwanek, Parlotti, Marsovszky, Molloy, morda bo uspelo izboljšati rekord ponovno Bergamontiju???

Prizor s I. mednarodnih dirk za nagrado Kamnika

Lisico je ujel

Jože Zobavnik iz Tunjic št. 21, po domače Strehovec, je že 22 let lovec. Pokončal je že precej lisic, vendar do zdaj še nikoli ni ujel žive zvito repke. Zadnjič pa je zabeležil v vrsto svojih lovskih uspehov tudi tako nenavaden plen. Ujel je živo lisico! Pa ne morda na past v gozdu, ampak kar v domačem hlevu. Pa ga pustimo, naj sam pripoveduje o tem:

»Ko so se otoplili dnevi, sem pustil okno pri hlevu odprto. Takoj naslednji dan sem ugotovil, da se je splazila v hlev lisica in odnesla kokoš. Kokoši so ponoči v hlevu na visokem odru pod stropom in lisica je lahko prišla do njih. Dva tedna sem prežal na zvito tatico, pa je ni bilo pred puško. Ko sem zadnjič spet pustil hlevsko okno odprto, sta zmanjkali kar dve kokoši. Zdal sem nastavljal pri oknu desko in jo tako namestil, da se je okno samo zaprlo, ko se je lisica splazila v hlev in stopila na desko.

Prihodnje jutro je bilo hlevsko okno zaprto, kar je bilo znak, da se je lisica ujela. Previdno sem odprl vrata, pa lisice nisem takoj zapazil. Potuhnjeno je čepela med kokošmi pod stropom in brez dvoma čakala, kdaj se ob okno odprlo, da bo smuknila na prosto. Čudno je, da se ni lotila nobene kokoši. Najbrž ni hotela opozoriti na svojo prisotnost. Ko sem jo hotel zgrabit, me je ugriznila v roko. Sele ko mi je prišel na pomoč sosed, sva na kratko opravila z njo. Bil je to star lisjak s prvovrstnim kožuho, za katerega sem dobil 5000 starih dinarjev. To je bila že peta lisčja koža, ki sem jo uplenil letošnjo zimo.

Ne pravi zastoj naš pregovor: Nazadnje se še tako star lisjak ujame!

Papirnica Količevo : Stol Kamnik 1 in pol : 4 in pol

V soboto, 17. 5. 1969, sta se v Kamniški Bistrici srečali šahovski ekipi Papirnica Količevo in Stol v izločilnem dvoboju, kdo od njiju bo sodeloval na republiškem prvenstvu.

Po hudi borbi je presenetljivo, toda zaslužno zmagal »Stol« z visokim rezultatom 4 in pol : 1 in pol.

KAMNIŠKI OBČAN — glasilo SZDL občine Kamnik. — Urejuje uredniški odbor. — Glavni urednik France Svetelj. — Izhaja enkrat mesečno. — Uredništvo in uprava: Delavska univerza, Kamnik, Kidričeva ulica (Zdravstveni dom). Tiska CP Gorenjski tisk v Kranju